

να: ή έλλειψη προστατευτικών μέτρων από τὸ Κράτος. Δὲ βλέπω ή σημερινή Κυβέρνηση τῶν Φιλελευθέρων νὰ ἔκανε ὡς τώρα τίποτα γιὰ ν' αὐξήσῃ αὐτὴ τὴν τάξιν, ποῦ θὰ ἦταν ἓνα στοιχεῖο ἔθνικό, μιὰ βάση σταθερὴ γιὰ τὸν τόπο μας.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΤΟΥΣ ΔΕΧΕΤΑΙ. Λοιπὸν ὁ κ. Κυριακούλης Μαυρομιχάλης τοὺς δέχεται τοὺς Κρητικούς βουλευτὲς μέσα στὴ Βουλὴ. Σῶνει νὰν τὸν κάνουμε πρωθυπουργό. Τὸ εἰπὼσε ρητὰ σὲ γράμμα τοῦ πολιτικοῦ ποὺ τυπώθηκε στὸ «Σκρίπ». Δέχεται καὶ τοὺς Κρητικούς, κι ὅ,τι ἄλλο θέλουμε δέχεται. Κ' ἔτσι ξαλαφρώνουμε πιά κι ἀπ' αὐτὸ τὸ βάρος. Νά, ἐπιτέλους κ' ἓνας πολιτικός ποὺ τὰ δέχεται ὅλα. Τί καρτεράμε; Τί ἀφίνουμε τὸν καιρὸ νὰ χάνετ' ἔτσι ἄδικα;

Αἶ, φυσικά, κακὸ εἶναι νὰ λείπει τέττα πράματα ὁ κ. Μαυρομιχάλης, μὰ τὸ μεγαλύτερο κακὸ, τὸ ἀπελπιστικώτερο, εἶναι πὼς βρίσκονται ἄθρῶποι καὶ τὰ παίρνουνε στὰ σοβαρὰ τέττα χωρατὰ καὶ πιάνουν καὶ τοῦ τελεγραφοῦνε συχαρῖκια καὶ τονὲ σπρώχνουνε μὲ τὸ τέττο τοὺς ἀνόητο φέρσιμο νὰ πει καὶ νὰ γράψῃ κι ἄλλα πράματα, ἀκόμα πιὸ φαιδρά.

Ὡστόσο ἐδῶ χωρεὶ καὶ μιὰ ἄλλη ἐξήγηση. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης μπορεὶ νὰ ρηξῇ αὐτὴ τὴν τρελλοῖδέα στὴ μέση γιὰ νὰ ἴδει ἂν ἀληθινὰ ἀλλάξαμε ἢ ἂν ξακολουθοῦμε ἀκόμα νὰ κοροῖδεύομαστε μὲ παχιὰ λόγια σὰν τὰ μωρὰ παιδιὰ. Ἄλοῖμονο, ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ ποῦ γινε στὸ χωρατὸ τοῦ δὲ θάμεινε καὶ τόσο ἐνθουσιασμένος μὲ τὴν πνευματικὴ μας κατάσταση — ἀφοῦ ἢ πρωτεύουσα μόνο κάπως χαμογέλασε, καὶ ὅλες σκεδὸν οἱ ἐπαρχίες τὸ πήρανε τὸ πρᾶμα στὰ σοβαρὰ.

ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΤΑΤΟΣ. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐνθουσιάστηκε περισσότερο ἀπ' ὅλους μὲ τὴ δῆλωση τοῦ κ. Μαυρομιχάλη. Ἡ Τουρκία μᾶς τὸ δῆλωσε ρητὰ πὼς ἂ δεχτοῦμε τοὺς Κρητικούς βουλευτὲς στὴ Βουλὴ θὰ μᾶς κηρύξει ἀμέσως τὸν πόλεμο. Αὐτὸ τὸ ξέρει πολυκαλὰ ὁ κ. Μαυρομιχάλης, κι ἀφοῦ δηλώνει πὼς εἶναι πρόθυμος νὰ τοὺς δεχτεῖ, σημαίνει πὼς εἶναι πρόθυμος νὰ δεχτεῖ καὶ τὸν πόλεμο.

Νά, λοιπὸ μιὰ τρανὴ ἀπόδειξη πὼς ἢ χώρα μας παρασκευάστηκε στρατιωτικὰ καὶ ἢ Τουρκία ὅποια ὦρα θέλει ἂς κοπιᾶσει.

Ὁ κ. Μαυρομιχάλης τὸ λέει αὐτὸ. Ὁ κ. Μαυ-

ρομιχάλης λοιπὸν κάνει τὴ μεγαλύτερη ρεκλάμα στὸ Βενιζέλο ποὺ τὰ κατὰφερε σὲ τόσο λίγο καιρὸ νὰ παρουσιάσει τὴν Ἑλλάδα ἐτοιμοπόλεμη.

Καὶ τὸ συμπέρασμα: Ἄς μείνει περισσότερο καιρὸ ὁ κ. Βενιζέλος στὰ πράματα, γιὰ νὰ μπορεῖ ὁ κ. Μαυρομιχάλης νὰ μπομπαρδίζει μὲ δῆλωσες πολεμικὲς τὴν Τουρκία.

ΟΙ ΑΜΩΜΟΙ... Μᾶς πληροφοροῦνε ἀπὸ τὴν Πόλη ὅτι ἓνα ἀστεῖο ἐπεισόδιο ἔτυχε μεταξὺ Πατριάρχου καὶ Συνοδικῶν. Ὁ Πατριάρχης ἐχαρακτήρισε τὴ στάση τοῦ Μιχτοῦ Συμβούλιου (τοῦ νὰ θέλει δηλαδὴ νὰνακατῶνεται καὶ στὴς Σύνοδος τὰ πράματα) ὡς «ἄστοργον καὶ μὴ ἠθικόν». Οἱ ἄμωμοι δεσποτάδες σκανταλιστήκανε ἀκούσαντας τὸ «μὴ ἠθικόν» καὶ ζήτησαν ἐρμηνεία τῆς φράσης. Ὁ Πατριάρχης διάλυσε τὴ συνεδρία καὶ σηκώθηκε καὶ τοὺς εἶπε, κἀνοντας καὶ τὸ σκῆμα τὸ δηλωτικὸ τῆς πράξης μὲ τὸ χέρι τοῦ:

«— Μόνε τὸ «τάδε» εἶναι μὴ ἠθικόν; Δὲν ἔχει κι ἄλλα πράματα μὴ ἠθικά;

«Καὶ παρατήθηκε.

Τοὺς ξέρει ὅλους τί λέρες εἶναι καὶ σὰ νὰν τοὺς εἶπε:

«— Βρὲ μπερμπάντες, τίνας τὰ πουλάτε αὐτὰ τὰ ἠθικολογήματα;

Ἔστειλε κι ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ τοῦ στὸ Γραμματεῖα τῆς Σύνοδος ἓναν ἀγγούρι παμμέγεθες μὲ τὴ σημεῖωση: «**Κι αὐτὸ εἶναι ἀνήθικο**»; καυτηριάζοντας τὴ σεμνοτυφία τῶν ταρτούφων. Ἀνακάλεσε τὴν παραίτησή του».

ΒΔΕΛΥΡΑ ΠΡΑΜΑΤΑ. Ὁχι ἢ Ἀστυνομία, μὰ μερικοὶ ἠθικολόγοι, χαρακτηρίσανε **βδελυρὴ** τὴ «Φιορέλλα» τοῦ Χόρν κ' ἔτσι τὸ δραματάκι αὐτὸ μιὰ φορὰ καὶ μόνη παραστάθηκε στὸ θέατρο Κυβέλης.

Δυστυχῶς οἱ ἠθικολόγοι αὐτοὶ εἶναι καὶ λόγιοι, μερικοὶ τοὺς μάλιστα καὶ σοβαροὶ λόγιοι, ποὺ μπορούσανε κ' ἔπρεπε νὰ βλέπουν καὶ πιὸ πέρα ἀπὸ τὴ μύτη τοὺς καὶ νὰ ζητάνε ἀπὸ ἓνα ἔργο σκηνικὸ κάπια ἄλλα χαρίσματα ποὺ δὲν ἔχουν καμιὰ σκέση μὲ τίς ταρτούφικες καὶ μισοκακόμοιρες κριτικὲς ποὺ φαίνονται κάθε τόσο στὰ Ἀθηναῖκα φύλλα.

Τοὺς λογίους μας τοὺς θέλαμε πιὸ ριζοσπάστες καὶ πιὸ ἀνοιχτομάτηδες.

ΩΡΕΣ ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ. Σοφὸ τὸ μέτρο τοῦ κ. Ὑ-

πουργού της Παιδείας, νάρχινήσουνε φέτο τὰ μαθήματα νωρίς νωρίς στὰ δημόσια σχολεία, μόλις μπει ὁ Σεπτέβρης.

Δὲν πρέπει, λέει, τὰ παιδιὰ νὰ χάνουν πολύτιμες ὥρες καὶ τὸ Ἔθνος δὲν μπορεῖ νὰ χασομεράει. Ὅ,τι εἶναι νὰ γίνῃ, πρέπει νὰ γίνῃ μιὰ ὥρα ἀρχύτερα.

Πάνε πιά τὰ χουζούρια καὶ ἄφεριμ! Μιὰ κ' ἐγινε τέτια σπουδαία μεταρρύθμιση τὰ σχολεία, καὶ χτυπήθηκε κατακέφαλα ὁ σχολαστικισμὸς καὶ μπήκανε πιά τὰ πράματα στὸν ἴσιο δρόμο, δὲν πρέπει νὰ χάνεται οὔτε στιγμή, μὰ τὰ παιδάκια πρέπει νὰ τρέξουνε λαχανισμένα νὰ γευτοῦνε τὴ θρεφτικὴ τροφή πού ὁ κ. Ὑπουργὸς μὲ τὰ σοφὰ του μέτρα τοὺς μαγέρεψε.

ΠΑΡΑΣΠΟΝΔΙΕΣ. Ὁ φίλος Γρανίτσας, μᾶς λένε, ξεκαλοκαιρεύει σ' ἓνα μέρος τῆς Εὐρυτανίας πού μιλιέται ἢ ἀγνότερη, καὶ ποιητικώτερη ἀκόμα, δημοτικὴ γλώσσα. Εἶναι καὶ δημοτικιστῆς βέρος ὁ φίλος Γρανίτσας, τὸ μολογάει μάλιστα καὶ στὸ σημερινό του ἄρθρο πὼς στὶς τελευταῖες ἐκλογές πολεμήθηκε ὡς μαλλιαρός.

Κι ἔμωσ στὸ σημερινό του ἴσια ἴσια ἄρθρο, πού τὸγραψε κεῖ πάνου στὴν Εὐρυτανία, τριγυρισμένος ἀπὸ γνήσιους Ρουμελιώτες κι ἀπὸ ἔλατα, δείχνει τέτια ἀπονιά στὴ γλώσσα του, πού λίγο ἀκόμα καὶ θὰν τὴ μασκάρει σὲ καθαρεύουσα.

Τί σημαίνει αὐτό; Πὼς δὲν μπορεῖ ὁ Γρανίτσας νὰ γράφει δημοτικὴ; Κάθε ἄλλο. Ὁ φίλος μας ἀπιστεῖ, παρασπονδεῖ στὴ γλώσσα του, ὄχι γιὰ νὰ κρυφτεῖ, μὰ γιὰ νὰ διαβαστεῖ δίχως προκατάληψη ἀπὸ περσότερο κόσμο, ἀκόμα κι ἀπὸ κείνους πού δὲ βλέπουνε μὲ καλὸ μάτι τὸν ἀγῶνα μας καὶ δὲ χωνεύουν τὴ δημοτικὴ.

Συχωρεμένος λοιπὸν νᾶναι ὁ φίλος μας — μὰ νὰ μὴν τὸ ξανακάνει.

ΜΙΣΟΝΕΪΣΜΟΣ. Ὅστε νά, κ' ἓνα ἄλλο χάρισμα τοῦ κ. Δημητρακόπουλου, ὁ μισονεῖσμὸς. Ὁ κ. Γρανίτσας μᾶς τὸ λέει στὸ σημερινό του ἄρθρο. Ὁ Παπαναστασίου ἀποκλείστηκε ἀπὸ τὸν Κυβερνητικὸ σὺντακτὸ στὶς τελευταῖες ἐκλογές γιατί δὲν τὸν ἤθελε ὁ κ. Δημητρακόπουλος, πού δὲ χωνεύει, λέει, τοὺς σοσιαλιστές, πού δὲ θέλει δηλ. νὰ μποῦνε στὴ Βουλὴ νέοι ἄντρες μὲ ἰδέες καὶ μὲ χαραχτήρα ἀνεξάρτητο.

Κι ἔμωσ ὁ κ. Δημητρακόπουλος εἶτανε Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης σὲ Ὑπουργεῖο Ἀνορθωτικὸ, σὲ

Ὑπουργεῖο δηλ. πού ἤθελε νὰ φαίνεται, μπορεῖ καὶ νὰν τὸ λαχταροῦσε στ' ἀληθινά, πὼς ὑποστηρίζει τοὺς νέους πολιτικούς, πού ἀκολουθᾶνε κάπια ὀρισμένη πολιτικὴ ἀρχὴ κ' ἔχουν κάπιο χαραχτήρα.

Ο κ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Ὑστερ' ἀπὸ τὸ φαμφρόνικο πολιτικὸ γράμμα τοῦ κ. Μαυρομιχάλη, ἦρθε καὶ μᾶς ξαλάφρωσε κάπως ὁ κ. Γούναρης μὲ τίς σεμνές, τίμιες καὶ ἀξιόπρεπες πολιτικὲς του δηλώσεις. Ὁ κ. Γούναρης θὰ παρουσιαστεῖ μὲ δικό του κόμμα μέσα στὴ Βουλὴ. Μὰ τὴν ἐπιτυχία του ὁ νέος ἀρχηγὸς δὲ θὰν τὴ στηρίξει πάνου στὰ προῖστορικὰ πολιτικὰ τερτίπια, στὰ «θὰ πολεμήσουμε μὲ ὅ,τι ἔχουμε καὶ δὲν ἔχουμε», «Κάτου οἱ φόροι, κάτω τὰ δάνεια!» καὶ στ' ἄλλα τέτια καὶ τέτια πού μυρίζουνε πιά μούχλα προῖστορικὴ. Ὁ κ. Γούναρης θάναπτύξει, λέει, πρόγραμμα, θὰ προτείνει μέτρα, θὰ ζητήσῃ μ' ἐργασία κι ὄχι μὲ δημοκοπία νάναδειχτεῖ. Ἡ ὥρα ἢ καλὴ! Μιὰ τέτια ἀντιπολίτευση μᾶς δήλωσε ἄλλοτε κι ὁ κ. Βενιζέλος πὼς ὄνειρεύεται καὶ νά, πού τοῦ τὴ δίνει ὁ Πατρινὸς πολιτευτῆς.

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜὴ

ΑΠΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Φίλε «Νουμά»,

Ὅχι πὼς τὸχω κ' ἐγὼ σκοπὸ νὰ καταπιαστῶ ἀλφαθητάριο γιὰ τὸ διαγωνισμὸ τοῦ Ἐκπ. Ὁμιλοῦ, πού μπορεῖ καὶ νὰ τὸ κάνω κιόλας, γράφω τοῦτες τίς γραμμές. Αἰτία σ' αὐτὲς μοῦ στάθηκε τὸ πέμτο ἄρθρο τῆς προκήρυξης, πού κατὰ τὴν ἰδέα μου, ἀφήνει τὸ ζήτημα τῆς γλώσσας κάπως σκοτεινὸ. Δυστυχῶς μὲ τὴν παντιέρα, πού σήκωσε κάθε δημοτικιστῆς, τὰ θαλασσώσαμε κάμποσο καὶ γεννιέται ἡ ἐρώτηση, πὼς τὴν ἐννοεῖ τὴν κοινὴ ὀμιλουμένη ὁ Ὁμιλός.

Γιὰ νὰ γράψῃ κανεὶς ἀλφαθητάριο, πρέπει νὰ-χη γιὰ βάση του μιὰ γραμματικὴ μὲ τὸ φτογγολογικὸ καὶ τυπικὸ τῆς, ἂν θέλῃ νὰ μὴ πελαγῶσῃ κι ἂν θέλῃ νὰ γράψῃ ἀλφαθητάριο γερὸ κι ὄχι σακάτικο. Ἐμεῖς γιὰ τὴν ὥρα γραμματικὴ ἔχουμε μιὰ, τοῦ Φιλήντα. Πάνω σ' αὐτὴν νὰ στηριχτῆ κανεὶς, ἢ νὰ κάνῃ κάποιες ὑποχώρησες ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀνάλογα μὲ τὸ γούστο του καὶ τὴν παντιέρα του; Αὐτὸ δὲν τὸ λέει ἡ προκήρυξη κι αὐτοῦ μοῦ φαίνεται πὼς